

Johannes 3:13 selitys

Lyhyesti

"Ei kukaan ole noussut taivaaseen, paitsi taivaasta tullut ihmisen poika, joka on taivaassa..." (Joh 3:13)

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovien mielestä tämä kohta todistaa Jeesuksen isän vertaiseksi Jumalaksi, joka säilytti jumaluutensa myös sinä aikana, kun oli ihmisenä maan päällä. Jeesus olisi ollut yhtä aikaa taivaassa ja maan päällä aivan niin kuin Jumala, joka on läsnä kaikkialla tai näkee kaikkialle henkensä kautta. Tämä on kuitenkin virhetulkinta.

Aivan ensimmäiseksi on huomattava se, että sanat "joka on taivaassa" ovat Johanneksen juontoa tai katolisten isien tekemä lisäys, sillä ne puuttuvat monista vanhoista käsikirjoituksista. Ne eivät ole Jeesuksen omat sanat. Voimme tietää sen siitä, että Jeesus ei ollut noussut silloin vielä taivaaseen, kun hän puhui Nikodeemuksen kanssa. Jeesus ei ollut noussut taivaaseen vielä silloinkaan, kun ilmestyi kuolleista heräämisen jälkeen Marialle haudan luona. (Joh 20:17) Miten Jeesus olisi voinut sanoa Nikodeemukselle nousseensa taivaaseen, jos se ei kerran ollut totta?

Raamatussa ei ole yhtään kohtaa, jossa olisi sanottu Jeesuksen nousseen ylös taivaaseen ennen kuolleista herätetyksi tulemistaan. Niinpä sanojen "joka on taivaassa" täytyy olla Johanneksen juontoa tai katolisten isien tekemä lisäys. On jopa mahdollista, että Johannes jatkaa kerrontaansa jakeesta 13 eikä vasta myöhemmin jakeesta 16 tai 22, niin kuin useimmat uskovat. Niinpä ei ole varmaa edes se, ovatko jakeet 13-15 Jeesuksen omia sanoja vai Johanneksen juontoa.

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovien perustelut tästä jakeesta ovat aivan järjettömät. Jeesus olisi sanonut Nikodeemukselle nousseensa ylös taivaaseen ja olevansa taivaassa sillä samalla hetkellä, kun hän puhui Nikodeemuksen kanssa. Jos Jeesus olisi ollut koko ajan taivaassa sinä aikana, kun oli liharuumiissa ihmisenä maan päällä, niin kuka olisi tullut alas taivaasta? Jeesushan olisi siinä tapauksessa jäänyt taivaaseen sen sijaan, että olisi tullut sieltä alas. Kenet Jumala olisi siis lähettänyt taivaasta alas maan päälle, jos Jeesus olisi jäänyt hänen tykönsä taivaaseen, niin kuin kolmiyhteiseen jumalaan uskovat väittävät?

Joku voi vastata tähän kysymykseen sillä tavalla, että Jeesus jäi jumalallisen luontonsa kautta taivaaseen, mutta hänen inhimillinen luontonsa sai alkunsa Marian kohdussa ja oli maan päällä sillä hetkellä, kun Jeesus sanoi nuo sanat Nikodeemukselle. Tämäkin on aivan järjetön selitys. Siinä jaetaan Jeesus keinotekoisesti kahteen osaan, niin että hän ei olisikaan käytännössä vain yksi persoona, jolla on oma tietoisuutensa: oma tahto, ajatukset, tunteet, mieli, muistot ja tieto. Jeesus olisi käytännössä kaksi eri persoona, joilla molemmilla olisi oma tahto, ajatukset, tunteet, mieli, muistot ja tieto. Hän olisi ihminen ja Jumala eli kaksi eri olevaista yhtä aikaa.

"Jumala" ja "ihminen" sanoisivat kumpikin "minä olen" ja olisivat toisistaan erillisiä olevaisia, vaikka kolmiyhteiseen jumalaan uskovat sanovat vastoin totuutta, että kyse on yhdestä olevaisesta ja yhdestä persoonasta, Kristuksesta, jossa nämä molemmat luonnot ovat läsnä. He käyttävät siis sanaa "luonto" elävästä olennosta ja persoonasta, jolla on oma tietoisuutensa niin kuin ihmisellä ja Jumalalla kummallakin oma tietoisuutensa on. He yrittävät hämätä tällä tavalla itseään ja kuulijoitaan, niin että uskovaiset eivät ymmärtäisi Jeesuksen olevan ihmisenä kokonaan eri olento kuin hänen isänsä Jumala, mikä on kuitenkin Raamatun ilmoittama totuus tässä asiassa.

Ainoa järkevä ja ristiriidaton selitys sanoille "joka on taivaassa" on pitää niitä myöhempanä lisäyksenä tai Johanneksen kerrontana, kun hän kirjoitti sanansa noin 60 vuotta itse tapahtumien jälkeen. Jeesus oli silloin noussut ylös taivaaseen ja oli taivaassa, niin kuin Jakeen loppuosassa sanotaan. Jeesus oli myös tullut taivaasta, niin kuin Johannes kertoi muutamassa kohdassa evankeliumiaan Jeesuksen sanoneen. Jeesus oli ihmisenä vain yhdessä paikassa kerrallaan. Hän ei ole niin kuin Jumala, joka on monessa paikassa tai näkee moneen paikkaan yhtä aikaa henkensä kautta. Jumalan henki antoi ja antaa Jeesukselle yliluonnollisia kykyjä, mutta se ei tee Jeesuksesta isän vertaista Jumalaa, että Jumala asuu hänessä henkenä, niin kuin asuu muissakin lapsissaan.

On hyvä tuntea myös juutalaisten uskomuksia, jotka ovat tämän kohdan taustalla siihen vaikuttavana tekijänä. Juutalaiset fariseukset luulivat Mooseksen nousseen ylös taivaaseen, josta hän toi lain taulut Israelin kansalle. Osa näistä fariseuksista oli tullut uskoon ennen kuin Johannes kirjoitti nämä sanat, joten ne voivat olla heille suunnatut. Johannes antaa siten ymmärtää, että ei Mooses eikä kukaan muukaan ole noussut ylös taivaaseen noutamaan lain tauluja alas maailmaan. Sen sijaan Jumala on lähettänyt oman poikansa välittämään iankaikkisen elämän sanat taivaasta ensin omalle kansalleen ja sitten koko maailmalle. Jumalan viisaus on tullut Jeesuksen kautta koko seurakunnan tietoon ja jopa taivaallisten valtojen tietoon evankeliumin kautta (Efe 3:1-12).

Pidempi selitys

Johanneksen evankeliumin seuraavia sanoja on käytetty ahkerasti kolmiyhteisen jumalan opin tukena. Tutkimme nyt tätä Raamatun kohtaa ja etsimme sen alkuperäistä merkitystä.

"Ja kukaan ei ole noussut taivaaseen paitsi taivaasta tullut ihmisen poika, joka on taivaassa." (Joh 3:13 sanatarkka käännös)

"Ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen, paitsi hän, joka taivaasta tuli alas, Ihmisen Poika, joka on taivaassa." (Joh 3:13 KR38)

Jotta tietäisimme, mitä näillä sanoilla on tarkoitettu, tulee meidän ensin tietää se, kuka nämä sanat sanoo? Monet uskovat, että Jeesus sanoo nämä sanat Nikodeemukselle, mutta jotkut ovat myös ymmärtäneet näiden sanojen olevan Johanneksen kerrontaa tai katolisten isien tekemä lisäys, ei Jeesuksen omia sanoja. Esimerkiksi David Pawson tulkitsee niin, että Jeesuksen sanat loppuvat Jakeeseen 15 ja siitä alkaa Johanneksen kerronta. Hyvin yleinen on myös tulkinta, jonka mukaan Jeesuksen puhe loppuu vasta Jakeessa 21 ja Jakeesta 22 alkaa Johanneksen kerronta.

Tutkin tätä Raamatun kohtaa sen jaottelun perusteella, että Jeesuksen sanat päättyvät Jakeeseen 12. Tälle jaottelulle on olemassa erittäin hyvät ja vakuuttavat perustelut, jotka ovat totuudelliset ja pitävät yhtä Raamatun kokonaisilmoituksen kanssa.

On luonnollista, että kolmiyhteiseen jumalaan uskovat luulevat Jakeen Joh 3:13 sanoja Jeesuksen sanoiksi, sillä se auttaa heitä perustelemaan sitä, miten Jeesus voi olla yhtä aikaa ihminen maan päällä ja Jumala taivaassa (ja kaikkialla henkensä välityksellä). Tämä on kuitenkin virheellinen tulkinta ja kestämaton perustelu. Sen paljastaa jo se seikka, että Jeesus ei ollut noussut vielä ylös taivaaseen siinä vaiheessa, kun hän kohtasi Nikodeemuksen.

Jeesus ei ollut edes kuollut eikä Jumala ollut herättänyt häntä ylös kuolleista, joten miten hän olisi voinut nousta ylös taivaaseen ennen kuin kohtasi Nikodeemuksen? Raamatussa ei ole yhtään

sellaista kohtaa, jossa olisi sanottu Jeesuksen nousseen ylös taivaaseen ennen sitä, kun hän nousi lopulta ylös taivaaseen opetuslasten silmien edessä (Apt 1:9-11).

Jeesus ei voi viitata myöskään siihen, että hän olisi noussut ylös taivaaseen monta kertaa ennen syntymistään ihmiseksi, niin että hän olisi ilmestynyt Vanhan testamentin aikana patriarkoille ja profetoille maan päällä, ja noussut sitten taas ylös taivaaseen. Jeesus ei olisi silloin ainoa, joka on tullut alas taivaasta maan päälle ja noussut sen jälkeen takaisin ylös taivaaseen. Monet enkelit ovat tehneet niin patriarkkojen aikana, joten tämäkään selitys ei ole totuuden sanan mukainen (1Moos 11:5-9; 17:1-22; 18:1-33; 19:1ss.; 32:24-32; 2Moos 3:1-14; 13:21; 14:19; 23:20-23; 33:11; Tuom 6:11-23; 13:3-22; Hes 1:1-28; Dan 10:13, 21; 12:1; 8:16; 10:5-11:1).

Johannes kirjoitti, että kukaan muu ei ole noussut ylös taivaaseen paitsi ihmisen poika. Näillä sanoilla tarkoitetaan aivan selvästi sitä, että kyse on ihmisestä, joka on kuollut mutta noussut ylös taivaaseen. Mikään muu ei selitä näitä sanoja. Sen perusteella on oikein ajatella Jeesuksen sanojen päättyvän jakeeseen 12 ja jakeesta 13 alkaa Johanneksen kerronta.

Monet perustelevat Jeesuksen puheen jatkumista jakeessa 13 sillä seikalla, että vain Jeesus käytti itsestään nimitystä "ihmisen poika". Tämä ei pidä paikkaansa. Stefanus sanoi näkevänsä ihmisen pojan seisomassa taivaassa Jumalan oikealla puolella, kun hän näki Jumalan kirkkauden ennen kuolemaansa (Apt 7:56). Heprealaiskirjeen kirjoittaja lainaa Psalmia 8 ja käyttää Jeesuksesta nimitystä "ihmisen poika" (Hebr 2:6). Ja Raamatun lopussa Johannes sanoo Jeesuksen olevan "ihmisen pojan muotoinen", joilla sanoilla viittaa Danielin kirjan profetiaan ja Jeesuksen omiin sanoihin (Ilm 1:13; 14:14; Dan 7:13-14).

Kun Johannes kirjoitti evankeliuminsa noin 60 vuotta Jeesuksen taivaaseen nousemisen jälkeen, oli Jeesus silloin jo kertaalleen kuollut ja Jumala oli herättänyt hänet ylös kuolleista ja ottanut tykönsä taivaaseen. Sen vuoksi Johannes saattoi kirjoittaa näin:

"Ja kukaan ei ole noussut taivaaseen paitsi taivaasta tullut ihmisen poika, joka on taivaassa." (Joh 3:13 sanatarkka käännös)

Miten sitten Jeesus on tullut taivaasta, jos hän ei kerran ole ollut siellä ennen sikiämistään pyhästä hengestä ja syntymistään [neitsyt Mariasta](#)? Niin, tätä on vaikea selittää pelkästään niin, että Jeesus olisi siinnyt pyhästä hengestä ja Johannes viittaisi näillä sanoilla Jeesuksen alkuperään, joka on Jumalassa ja siten taivaassa (ei se toki mahdotonkaan selitys ole). Paremmalta selitykseltä kuulostaa se, että tässä käännöksessä on käytetty väärää aikamuotoa verbistä [katabainoo](#) (laskeutua, tulla alas).

Tässä on "toisen aoristin aktiivin partisiippi", jolloin aoristi voi tarkoittaa joko mennyttä, nykyistä tai tulevaa aikaa. Olisi järkevää ajatella Johanneksen puhuneen lukijoilleen Jeesuksen toisesta tuleuksesta, jolloin jae kuuluisi näin:

"Ja kukaan ei ole noussut taivaaseen paitsi taivaasta tuleva ihmisen poika, joka on taivaassa." (Joh 3:13 sanatarkka käännös)

Kun jae käännetään tällä tavalla, ei se ole ristiriidassa minkään Raamatun kohdan kanssa. Raamattu todistaa kauttaaltaan niin, että Jeesus on ihminen, ja koska ihminen on Jumalasta erillinen olento, ei hän voi olla samalla Jumala, eikä läsnä monessa paikassa yhtä aikaa. Kaikkein yksinkertaisin selitys vaikuttaa näin ollen totuudenmukaisimmalta ja parhaalta, joten miksi emme pysyisi siinä?

Kolmiyhteisen jumalan opissa Jeesus on jaettu keinotekoisesti kahteen osaan "luontonsa" perusteella. "Ihmisen luonto" eli maan päällä samaan aikaan kun "Jumalan luonto" asui taivaassa ja näki kaikkialle henkensä kautta (Jumalan kasvot näkevät kaikkialle). Tässä on sivuutettu kokonaan se tosiasia, että ihminen on Jumalasta erillinen elävä olento eikä ihmistä voida jakaa kahteen osaan luontonsa perusteella sen enempää kuin Jumalaakaan. Sanalla "luonto" on yksinkertaisesti korvattu sana "ihminen" ja sana "Jumala", sillä pelkkä "luonto" tarkoittaa kumpakaikin asiaa:

- "ihmisen luonto" tarkoittaa koko ihmistä, mikä ei vastaa todellisuutta (ihminen on muutakin kuin vain "ihmisen luonto"; ihminen on elävä olento järjellisine sieluineen ja ruumiineen eikä ihmisen sielua/henkeä voida jakaa kahteen osaan, niin että ne osat ovat eri paikassa samaan aikaan)
- "Jumalan luonto" tarkoittaa koko Jumalaa, mikä ei vastaa todellisuutta (Jumala on muutakin kuin vain "Jumalan luonto"; Jumalalla on "luonto", mutta se "luonto" ei ole Jumala; Jumala näkee kaikkialle henkensä kautta, mutta Jumala ei voi jakaa itseään kahteen osaan, ihmiseksi ja Jumalaksi, sillä sellainen väite on sisäisesti ristiriitainen ja järjetön; "Jumala on Jumala" ja "ihminen on ihminen"; yksi olento, kristus Jeesus ei voi olla jakautunut kahteen eri osaan, joista toinen on ihminen ja toinen on Jumala, niin että kyse ei olisi kahdesta eri subjektista (minä), [1] ihminen, joka on elävä olento ja jonka Jumala on tehnyt, ja [2] Jumala, joka on luonut kaiken).

"Ihmisen luonto" tarkoittaa koko ihmistä ja "Jumalan luonto" tarkoittaa koko Jumalaa. Raamatussa ei opeteta kristuksen olevan jakaantunut kahteen osaan, ihmiseksi ja Jumalaksi. Sellainen väite on harhaanjohtava ja eksyttävä ihmisten järjen päätelmä, joka tulee hylätä totuuden sanan paljastettua sen eksytykseksi, niin kuin koko kolmiyhteisen jumalan oppi eksytystä on. Samoin on valitettavaa erehdystä se oppi, jonka mukaan kristus Jeesus ei ole enää ihminen vaan on muuttunut taivaalliseksi olennoiksi, vaikka häntä "Jumalan Pojaksi" sellaisena kutsuttaisiin ja erotettaisiin hänet siten enkeleistä.

Ikävää harhaan joutumista on luulla myös niin, että Jeesus on ylienkelel Miikael tai joku muu arkkienkelel, joista Raamatussa mainitaan vain Gabriel ja Miikael. Yhtä lailla eksyneitä ovat areiolaiset, joiden mielestä Jeesus on isää alempi luoja-jumala, jota vastaa kreikkalaisen filosofian [demiurgi](#). He ovat yhdistäneet kreikkalaisen filosofian ja kristinuskon niin kuin myös katolisessa uskossa olevat ovat tehneet ja lisänneet joukkoon muitakin pakanallisia uskomuksia ja juutalaisia taruja, joita Raamatun kirjoitukset eivät totuutena pidä.

Me tiedämme sen, että ihminen on Jumalasta erillinen elävä olento eikä tällaisella ihmisten keksimällä järkeisopilla voida tehdä tyhjäksi Raamatun selvää ilmoitusta, jonka mukaan Nasaretilainen Jeesus on ihminen eikä Jumala. Jo pelkästään se seikka, että Jeesusta sanotaan "kristukseksi" vielä kuolemansa jälkeen ja nimenomaan siitä hetkestä alkaen (Apt 2:36!), todistaa kiistatta sen, että Jeesus on ihminen. Sanaa "kristus" ei nimittäin käytetä koskaan Jumalasta tai enkeleistä vaan ainoastaan ihmisestä.

Jumala on voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen pyhällä hengellä enemmän kuin osaveljiään (Apt 10:38; Hebr 1:9). Jumala (isä) on hän, joka voitelee pojan, mutta isä ei itse ole voideltu, sillä sanaa voideltu (kristus) käytetään vain kuninkaasta, ylimmäisestä papista ja profeetasta, mitä kaikkea Jeesus on, kirjaimellisesti. Jeesuksesta tuli Jumalan kansan ylimmäinen pappi ja kuningas vasta kuolleista ylösnousemisen jälkeen ja sen takia Pietari sanoi helluntaina:

"Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on hänet herraksi ja kristukseksi tehnyt, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte." (Apt 2:36)

Huomaa, että Pietari ja Paavali sanovat Jumalaksi vain isää, eivät pyhää henkeä ja poikaa, ja he kuvaavat Jeesuksen pelkästään ristillä kärsineeksi ja kuolleeksi ihmiseksi, jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista (Apt 2:12-42; 17:22-31). Tämä on ainoa tapa, jolla apostolit ja opetuslapset julistivat evankeliumia ensin juutalaisille (todistivat heille, että Jeesus on kristus/voideltu, Apt 9:22; 17:3; 18:5, 28) ja sitten myös pakanoille (todistivat, että Jumala on luonut kaiken, mitä on olemassa ja on herättänyt ylös Jeesuksen, jolle on antanut vallan tuomita eläviä ja kuolleita).

Jumala on Jeesuksen kristuksen isä ja asuu hänessä (Joh 14:9-11; 20:17; Efe 1:3), mutta Jeesus ei ole itse se Jumala, joka hänessä asuu. Raamattu tekee selvän eron isän ja pojan välillä juuri tällä tavalla. Paavali sanoo taivaassa olevasta Jeesuksesta, että hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti, mutta Jeesus on silti ihminen, ei se Jumala, joka asuu hänessä ja joka on lähettänyt poikansa maailman vapahtajaksi (Apt 17:22-31; Kol 1:19; 2:9; Room 5:12-21; 1Kor 15:1-47; 1Tim 2:3-7; vrt. 1Joh 4:1-16).

Jotta ymmärtäisimme oikein Johanneksen sanat jakeessa Joh 3:13, lainaan hänen kirjoittamaansa evankeliumia hieman pidemmältä jaksolta.

Johanneksen evankeliumi:

3:1 Mutta oli mies, fariseusten joukosta, nimeltä Nikodeemus, juutalaisten hallitusmiehiä.

3:2 Hän tuli Jeesuksen tykö yöllä ja sanoi hänelle: "Rabbi, me tiedämme, että sinun opettajaksi tulemisesi on Jumalasta, sillä ei kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssansa."

Nikodeemus ymmärsi aivan oikein, että Jumala on Jeesuksen kanssa ja vaikuttaa hänessä ne teot, jotka Jeesus teki, mutta että Jeesus ei itse ole se Jumala, joka nämä teot hänen kauttaan vaikutti ja asui hänessä (vrt. Joh 14:9-11).

3:3 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa."

3:4 Nikodeemus sanoi hänelle: "Kuinka voi ihminen vanhana syntyä? Eihän hän voi jälleen mennä äitinsä kohtuun ja syntyä?"

3:5 Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan.

3:6 Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki.

3:7 Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä.

3:8 Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee; niin on jokaisen, joka on Hengestä syntynyt."

3:9 Nikodeemus vastasi ja sanoi hänelle: "Kuinka tämä voi tapahtua?"

Jeesus puhui Nikodeemukselle uudestisyntymisestä, mutta Nikodeemus ei ymmärtänyt Jeesuksen sanoja, vaikka oli Israelin opettaja.

3:10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä olet Israelin opettaja etkä tätä tiedä!
3:11 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: me puhumme, mitä tiedämme, ja todistamme, mitä olemme nähneet, ettekä te ota vastaan meidän todistustamme.
3:12 Jos ette usko, kun minä puhun teille maallisista, kuinka te uskoisitte, jos minä puhun teille taivaallisista?"

Jeesuksen puhe Nikodeemukselle päättyy tähän. Nikodeemus oli juutalaisten hallitusmies (Sanherdinin jäsen) ja Israelin kansan opettaja. Johannes, joka on itse juutalainen, selittää tämän jälkeen juutalaisille sitä, miten juutalaiset kirjanoppineet ja lainopettajat (Raamatun opettajat) ovat erehtyneet pitämään rabbiin perimätietoa Jumalan sanan totuutena, mitä se ei suinkaan ole.

Juutalaisilla oli omista kirjallisista ja suullisista lähteistään peräisin oleva uskomus, jonka mukaan Mooses olisi noussut ylös taivaaseen ja saanut lain Jumalalta taivaassa, ja tuonut sen alas taivaasta ja antanut sen sitten Israelille lain tauluissa (Jerusalem Targum on Psalms 68:19). Gill's Exposition of The Entire Bible sanoo Targumin ja Jarchin tulkitsevan niin (Psa 68:19 selitys).

Cambridge Bible for Schools and Colleges siteeraa Targumia englanniksi näin ja vahvistaa juutalaisten taikauskon, jonka mukaan Mooses on noussut ylös taivaaseen noutamaan sieltä lain taulut Israelille (suomennos on perässä, ei täysin sanatarkka):

"Thou didst ascend to the firmament, O prophet Moses! thou didst lead captivity captive; thou didst teach the words of the law; thou didst give gifts to the sons of men."

"Sinä nousit ylös taivaaseen, oi profeetta Mooses! Sinä otit vankeja saaliiksesi; sinä opetit lain sanat; sinä annoit lahjoja ihmisten lapsille."

Nikodeemus oli juutalaisten hallitusmiehenä ja Israelin opettajana varmasti tietoinen tästä virheellisestä Raamatun tulkinnasta ja juutalaisten uskomuksesta. Johannes kirjoittaa evankeliuminsa aikansa juutalaisille, joille sanoo heidän tulkintansa olevan virheellinen ja korottaa Jeesuksen ainoaksi ihmiseksi, joka on otettu ylös taivaaseen, ja joka on tuleva sieltä myös alas korotetussa asemassaan.

3:13 Ja kukaan ei ole noussut taivaaseen paitsi taivaasta tuleva ihmisen poika, joka on taivaassa ("joka on taivaassa" – tämä jakeen loppuosa puuttuu monista käsikirjoituksista, joten Raamatun tieteellisen tutkimuksen perusteella ei voida olla täysin varmoja, sisältyvätkö ne sanat alkuperäiseen tekstiin vai eivät).

3:14 Ja niin kuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää ihmisen pojan olevan ylennetty/ korotettu (aoristin passiivin infinitiivi, viittaa Jeesuksen korotettuun asemaan Jumalan taivaassa, ei riippumiseen ristillä),

3:15 että jokaisella, joka häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä.

3:16 Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

3:17 Sillä ei Jumala lähettänyt poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma hänen kauttansa pelastuisi.

3:18 Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen pojan nimeen.

3:19 Mutta tämä on tuomio, että valkeus on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valkeutta; sillä heidän tekonsa olivat pahat.

3:20 Sillä jokainen, joka paha tekee, vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi.

3:21 Mutta joka totuuden tekee, se tulee valkeuteen, että hänen tekonsa tulisivat julki, sillä ne ovat Jumalassa tehdyt.

Jakeessa 14 on käytetty verbiä [hypsoo](#), joka tarkoittaa ihmisen tai kaupungin tai kansan tai valtakunnan aseman korottamista ylemmäksi kuin missä se on aiemmin ollut (Matt 11:23; 23:12; Joh 8:28; 12:32-34; Apt 2:33; 5:31; 13:17; Jaak 4:10). Tässä viitataan siihen, että Jumala on korottanut Jeesuksen uuden liiton Jumalan kansan ylimmäiseksi papiksi ja pääksi seurakunnalle, ja herraksi ja kuninkaaksi kaikille luoduille, ja on korottanut kristuksen tähän asemaan vasta sen jälkeen, kun on ensin herättänyt hänet kuolleista ja pelastanut hänet siten kuolemalta (Efe 1; Hebr 5:7; lue luvut 2-10, joissa tämä asia kerrotaan, ks. myös Apt 2:12-42; Room 1:1-4).

Niin kuin tästä selityksestä näemme, loppuvat Jeesuksen sanat jakeeseen 12 ja Johannes alkaa oman kerrontansa jakeesta 13. Johannes kertoo jakeessa neljätoista siitä, miten ihmisen poika on oleva korotettu tultuaan isän herättämäksi ylös kuolleista ja otetuksi ylös taivaaseen isän tykö, josta Jeesus on tuleva alas herrana ja ylimmäiseksi papiksi voideltuna ihmisenä, ei Jumalana, vaikka hän saa Jumalan ainosyntyisenä poikana Jumalan nimeä käyttäen ja esiintyy Jumalan täydellä arvovallalla tulemuksessaan (Sak 14:1-9; Joh 5:43; 17:6, 11, 26; Ilm 19:11-21).

Julkaistu ensin sivulla www.inri.fi, saa kopioida ja julkaista muuten vapaasti, mutta ei kaupalliseen tarkoitukseen.